

dom. Altsaa fra det Dieblif, det bliver hans Eiendom, skal han have det, og sølgelig gjøres der intet Indgrib i hans Eiendom. Det er blevet sagt, at han paa denne Maade kommer til at opgive en Rettighed uden at faae Erstatning. Ja, det er vistnok, at han faaer ingen Erstatning, fordi der Intet bliver ham frataget, idet Bildtet bliver afgivet til ham. Det er altsaa i sin Orden. — Jeg kan saaledes paa ingen Maade forandre den Anskuelse, at det Foreslaaede er det eneste virksomme og til Hensigten svarende Middel til at beskytte den Rettighed, som dog Alle erkjende virkelig tilkommer Jordens Bruger, og jeg tør derfor bede de ærede Medlemmer af Thinget, hvem Markfredens Overholdelse og den simple Brugerens erkjendte Ret ligger paa Sinde, at understøtte dette Forslag ved deres Stemme.

Kirck: Det er ganske naturligt, at det under Nr. 3 stillede Forslag i høi Grad har tiltalt mig, idet jeg bestandigt har anseet det som det eneste Middel til, at Eiendomsbesidderne kunne sikkes deres Markfred. Der er blevet indvendt en heel Deel imod dette Forslag; men jeg har endnu ikke hørt Noget, der i den Grad har kunnet tiltale mig, at jeg i saa Henseende skulde forandre min Mening, nemlig at stemme for det. Det er vel af den ærede første Landsthingsmand fra 5te District (Stampe) anført, at det jo kunde tænkes, da her ikke er brugt noget indskrænkende Ord med Hensyn til Brugerens, at en Skovrider, som havde sin Lod i en Skov, derved ogsaa fik Ret til at nedskyde det Bildt, der kom paa hans Mark; men jeg troer, at dette i og for sig selv ikke har noget Stort at betyde, idet alle Jagt- og Forstbestjente almindeligviis have en saadan Tilladelse, da man jo kan være sikker paa, at det, de nedskyde, vil komme Forstklassen tilgode; saa at denne Indvending, som er den eneste, der i nogen Henseende har kunnet tiltale mig, ikke har havt videre Indflydelse paa mig. Den samme ærede Taler har sagt, at, naar dette Forslag endda indskrænkede sig til det Bildt, som gjorde Skade, saa kunde der endda være Noget deri. Men jeg tillader mig at spørge ham, som en vistnok kyndig Jæger, om han da ikke antager, at alt Bildt kan gjøre Skade. Det er af den høitærede Indenrigsminister sagt,

at Jagteieren ikke kan siges at vise Forsømmelse, naar Spurve eller Bildgæs tilføie en anden Mand Skade; det kan nok være, at det er saa, at det ikke er hans Forsømmelse, men, at disse Dyr dog virkelig tilføie stor Skade, er jo dog en almindelig afgjort Sag. Det har jo desforre vist sig paa flere Steder, navnlig paa dem, der endnu skulle ligge i dette Vaand, paa den kongelige Bildbane, og af en æret Taler, der sidder tilvenstre af mig, er det udhøvet, at Bildgæs isærdeleshed anrette stor Skade, ligesom ogsaa Spurve, hvor de falde i flokveis, kunne afplukke Kornet, som om det var tørriset. Efter min Overbeviisning er det eneste Middel, som man kan bruge, det være sig nu under Benævnelsen Rødbørge eller af en ganske naturlig Ret, at nedskyde Bildtet, naar det kommer ind paa Ens Marker; thi uden denne Tilladelse antager jeg virkelig ikke, at man kan sige, at der holdes eller kan holdes Markfred. Den ærede Taler, der sidder lige for mig (Kræbe), anførte, at Hærer ikke gjorde Skade; jeg vil blot tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at de dog vistnok, ved at gnave paa Træer eller tage Raalen af Fattigmands Haver, tilføie Skade.

Wessely: Det er kun en ganske kort Bemærkning, som jeg skal tillade mig i Anledning af et Argument, som er blevet fremsført af flere ærede Rigsdagsmænd, idet det er udhøvet med megen Styrke, at det vilde være at komme i Strid med sig selv, dersom det ærede Landsthing nu vilde antage dette Uendningsforslag, uagtet den nye § 2, som var foreslaaet af Udvalget, er blevet forkastet. Dette Argument forekommer mig dog ikke kan have Noget at betyde; thi det vil være i Thingets Grindring, at der ikke blev stemt imod denne nye Paragraph, fordi man misbilligede dens Indhold, og dette blev af flere Talere, navnlig af den ærede 3die Landsthingsmand for 9de Kreds (Køier) og af den ærede Landsthingsmand, som sidder ved min venstre Side (Borgen), udtrykkelig udhøvet. De Ord, som af min Nabo bleve brugte, vare følgende: „Det havde været min Hensigt at stemme for det Uendningsforslag, som gaaer ud paa at sikre Brugerens Ret ligoverfor Jagtrettens Eier. Jeg skal imidlertid paa Grund af Omstændighederne, og